

Mariken Jongman

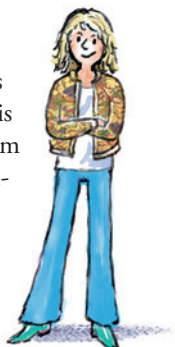
De oude klokgeest

Wie zijn wij?

Anne-Kate

Ik ben 12 jaar. Tijdens onze groep 8-schoolreis beland ik in Amsterdam plotseling in een waanzinnig avontuur. Er blijken dingen mogelijk die ik nooit voor mogelijk had gehouden!

Koenraad

Een stoupe wetenschapper en uitvinder die doet alsof hij mij wil helpen, maar in werkelijkheid zélf hulp nodig heeft.

Christiaan

Werkt als knecht bij de familie Beerenbroeck en helpt mij ontsnappen aan de politie.

Felicia

Mijn vriendin en klasgenoot.

Titus

Ongeveer 14 jaar. Hij is behulpzaam, grappig en eh ... o ja, ook knap. Al doet dat laatste er natuurlijk niet toe. Echt niet. Heus niet.

Willemke

Oudere zus van Christiaan.

Hendrickje

Dienstmeid bij de familie Beerenbroeck. Ze houdt nogal van liegen en bedriegen. Al heeft ze ook wel positieve eigenschappen, als je er lang naar zoekt. Heel lang.

Zusseke

Zusje van Hendrickje.
Ze is ziek.

Johannes

Een ronselaar, ook wel zielverkoper genoemd. Geen idee wat dat is? Lees het verhaal en je komt erachter.

IJsbrandt

Straatjongen,
zakkenroller
en mijn redder
in nood!

Isabelle

Oudste dochter van het welgestelde echtpaar Peerdekooper.

Koenraad

Dit is de andere Koenraad. Maar eigenlijk is het dezelfde. Probeer daar maar eens wat van te begrijpen.

Lees eerst even dit

Anne-Kate →

Hoi! Ik ben Anne-Kate. In dit boek beleef ik een avontuur dat zo waanzinnig is, dat ik het niet zou geloven als ik het niet zelf had meegemaakt. Ik sta te popelen om je erin mee te nemen, maar eerst heb ik nog wat handige aanwijzingen en tips voor je.

Dit verhaal lees je hardop, samen met iemand: een klasgenoot, vriendinnetje, buurjongen of een volslagen onbekende die toevallig naast je zit in de trein.

Er zijn in ieder hoofdstuk een paar rollen te verdelen. Aan het begin van elk hoofdstuk zie je welke dat zijn en daar spreek je steeds af wie welk personage leest. Je hoeft dus niet aldoor dezelfde rollen te doen. Leef je in de personages in, zodat het bijna voelt alsof je diegene bént. Zo kun je je heerlijk uitleven met gekke stemmen, accenten en geluiden.

De **blauwe inleidingen** en *schuingedrukte stukjes* lees je om en om.

Tips voor bij het voorlezen:

1. De belangrijkste aanwijzing: mijn naam spreek je uit als Anne-Kááte. Dus NIET als Keet, op z'n Engels. Dat doen veel mensen verkeerd. Best irritant, want dan moet ik ze weer verbeteren.
2. Lees vooral niet te snel. Het wordt leuker als je de zinnen niet afraffelt, maar ze rustig en duidelijk uitspreekt.
3. Woorden in HOOFDLETTERS spreek je LUID uit. Woorden in kleine letters fluister je.
4. Als je ergens drie puntjes ziet staan ... laat dan even een stilte vallen. Je personage denkt dan bijvoorbeeld even na of weet van verbazing geen woorden te vinden.
5. Staat er een streepje op een woord of lettergreep, dan lees je dat woord of die lettergreep met éxtra véél nadruk.
6. Soms zie je een streepje staan achter een woord of zin, zoals dit – Dat betekent dat degene die aan het praten is, het woord of de zin niet afmaakt. Bijvoorbeeld omdat diegene onderbroken wordt door iemand anders.

De laatste en állerbelangrijkste tip is: MAAK PLEZIER! Het is helemaal niet erg als het niet precies gaat zoals je wilt, want het hoeft niet perfect. Liever niet zelfs!

De allerergste blunder uit de wereldgeschiedenis

Anne-Kate

Felicia

Anne-Kate sjokt naast Felicia het Amsterdamse grachtenpand in waar ze met haar klasgenoten een rondleiding zal krijgen. Het is de derde dag van hun schoolreis, en de eerste dag van de volledig verpeste rest-van-haar-leven. Want vanochtend, in de ontbijtzaal van hun hostel, sloeg ze de aller-álllergste flater uit de wereldgeschiedenis. Wanneer iedereen in de ontvangstruimte staat, houdt de rondleidster een welkomstpraatje. Niet dat Anne-Kate er iets van meekrijgt; ze heeft wel andere dingen aan haar hoofd.

Als je Felicia speelt, neem je ook de rol van Koenraad op je.

Anne-Kate

Je begrijpt natuurlijk wel dat ik moet emigreren. Waar zal ik naartoe verhuizen? Zuid-Amerika?

Felicia

Nou ja, dat lijkt me –

Anne-Kate

Niet ver genoeg? Je hebt gelijk. Nieuw-Zeeland dan maar. Dat is nóg verderwegger.

Felicia

Ik snap dat het supergênant was, maar –

Anne-Kate

Welnee. Supergênant is een week te vroeg op een verjaardagsfeestje komen. Supergênant is je vader omhelzen als je hem toevallig tegenkomt voor de supermarkt en dat het dan je vader niet is.

Dit was veeeeeeel –

Anne-Kate ziet een waarschuwende blik van meester Emilio haar kant op komen. Geluidloos maakt hij een dwingende ssssssst, met zijn wijsvinger bij zijn mond.

Anne-Kate

Ik ben een druipkaars, Felicia. Kijk dan naar mij!
Al bijna helemaal opgebrand van allesverterende,
verschroeiende schaamte.

Felicia

Ja, het was natuurlijk ook wel –

Anne-Kate

ZIE JE WEL?! JIJ VINDT HET OOK!
O, sorry, meester!

Anne-Kate maakt een verontschuldigende rits-dichtmaak-beweging bij haar mond. Gelukkig laat meester Emilio het gaan, al kijkt hij bepaald niet blij.

Anne-Kate

Ik wil dooooooooooooooooooooood.

Felicia

Kom, iedereen loopt verder.

Anne-Kate

Nee, ik ga me verstoppen en kom pas weer
tevoorschijn als deze week voorbij is en ik een
vliegtuigticket naar Noord-Siberië heb weten te
bemachtigen.

Felicia

Nou, veel plezier dan. Ik kom je wel een keertje
opzoeken.

Anne-Kate

Ik meen het. Geen grapje. Ik ben zo serieus als
een platgeslagen neus.

Felicia

Goed hoor, maar ik ga met de anderen mee.

Anne-Kate

Pffff, lekker steunend van je! Dit onthoud ik,
Felicia! Als jij ooit een keer in de aller-
belabberdste tijd van je leven zit, dan-dan-dan ...

Anne-Kate zucht. Verder praten is zinloos, want Felicia is al verdwenen, net als de anderen. De ontvangstruimte is helemaal leeg. Tenminste ...

Koenraad
Anne-Kate
Koenraad

Nou? Wat dán?
WAAAAAAAAAAAAAAAH!
WAAAAAAAAAAAAAAAH!

Museum-entertainment

Anne-Kate

Naast een grote, staande klok zit een rimpelig mannetje. Hij kijkt geschrokken, maar merkwaardig genoeg ook blij verrast. Het mannetje, dat Koenraad blijkt te heten, heeft een opmerkelijke manier van praten, zoals je zult ontdekken. Zorg maar dat zijn teksten heerlijk overdreven netjes klinken, met alle letters en lettergrepen heel duidelijk uitgesproken.

Anne-Kate

Hoezo schrikt u van mij? Ik schrik van ú!
Ik wist helemaal niet dat u hier zat. Was u hier de hele tijd al?

Koenraad

Eh ... ja? Misschien dat ... O ja, wellicht ben ik een ogenblik ingedommeld. Ik ben enigszins op leeftijd, zoals u geconstateerd zult hebben.

Anne-Kate

Geconsta-watte? Wat doet u hier?

Koenraad

Zeg maar Koenraad, jongejuffrouw. Koenraad van Stuijterbergen-Steenbeen. Aangenaam.

Anne-Kate

Jongejuffrouw, sjonge-jonge ... die is gestoord! Goed, meneer Stuijtersteen-nogwat, maar dat is geen antwoord op mijn vraag. Wat doet u hier?

Koenraad

Stuijterbergen-Steenbeen. Ik zit hier. Ik wacht.

Anne-Kate
Koenraad
Anne-Kate

Ahaaaaaa, ik begrijp het. U bent bewaker.
Bewaker?

Koenraad

U bewaakt de kunstwerken hier. Een ... hoe heet dat? Museumsuppoost, zo heet dat!
Schitterend! Dan ben ik inderdaad een museum-suppoost.

Anne-Kate
Koenraad

Superraar mannetje ...

Laten we over ú spreken. Welk is de omstandigheid die uw gemoedsrust op zulk een kwalijke wijze verstoort?

Anne-Kate
Koenraad

Watte?!

Eh, momentje. Hoe maak ik mijzelf duidelijk op een manier die voor iemand als u begrijpelijk is? Uw gemoedstoestand ... uw humeur lijkt enigszins ... ruk?

Anne-Kate schiet in de lach. Wat is dit voor figuur? Misschien is hij onderdeel van het museum-entertainmentteam, of zoiets.

Anne-Kate
Koenraad
Anne-Kate

Bent u ingehuurd voor het entertainment?
Wat is dat, 'enterteement'?

Koenraad

Dat u moet zorgen dat de bezoekers plezier hebben. Anders is het natuurlijk veeeeeeel te saai hier. Veel te ruk, zeg maar, hahahahaha!

Anne-Kate

Dit zeventiende-eeuwse grachtenpand kan me gestolen worden, met alle andere erbij.

Koenraad

Het staat hier bol van de geschiedenis. En er bevinden zich de schitterendste kunstobjecten.

Anne-Kate

Ik haat geschiedenis. Het slaapverwekkendste vak op aarde.

Koenraad

Geschiedenis is het heden, het heden is de toekomst. De toekomst is dus ook het verleden én het heden. Alles is door elkaar gehusseld in de tijdruimte.

Anne-Kate

Okéééé ... Nou, eh ... ik moet gaan.

Koenraad

Wacht. Voordat enige momenten geleden uw metgezellen deze ontvangstruimte verlieten, riep u iets over een allerbelabberdste tijd. Wat hebt u voor verschrikkelijks meegemaakt?

Anne-Kate

Zeg ik niet, het is afgrijselijk. En bovendien huiveringwekkend.

Koenraad

Wellicht kan ik helpen.

Anne-Kate

Niemand kan me helpen. Mijn leven zoals ik het kende is afgelopen, finito, finished.

Koenraad kijkt Anne-Kate allervriendelijkst aan, met grote, begrijpende ogen. Anne-Kate zucht. Vooruit dan maar. Niet dat hij kan helpen, maar het lucht misschien een beetje op om het horrorverhaal aan een buitenstaander te vertellen.

Anne-Kate

Het gaat om een giga-blunder. Hou je vast. Wij slapen dus met de hele klas in een hostel. Vanmorgen wilde ik gaan ontbijten, maar ik moest eerst nog even supersnel naar de wc. Supersnel, omdat ik Nathaniël had zien langskomen, onderweg naar de ontbijtzaal. Nathaniël is de *dreamy superhunk* van de klas. Van de school. Van het dorp. Van het –

Koenraad

Ik begrijp het. U bedoelt dat u tedere gevoelens voor de betreffende jongetje hebt ontwikkeld.

Anne-Kate

Eh, zoiets inderdaad, maar dan in normale taal. Ik dacht: als ik snel ben, kan ik naast hem zitten

aan tafel. Maar ik moest dus eerst ... je weet wel, toiletbezoekje. Volle blaas legen.

Koenraad

Uiterst begrijpelijk. Een volle blaas verstoort mogelijkwerijs het hofmakerijproces.

Anne-Kate

Het wát? Nee, laat maar, ik wil het niet weten.

Toen ik daarna de ontbijtzaal in liep, keek Laurenzio naar mij. En Alexander ook. Ze begonnen te wijzen. En toen te schaterlachen. Iedereen keek naar mij, ook Nathaniël. Iedereen bescheurde zich, ook Nathaniël. Wat bleek?

Koenraad

Ik nodig u van ganser harte uit mij hieromtrent nadere informatie te verschaffen.

Anne-Kate

Geen idee hoe het was gebeurd, maar ... Nee, ik vertel het niet. Mijn schaamte is ... nou ja, groter dan die hele klok hier. En de kamer én het grachtenhuis én de hele grachtengordel erbij.

Koenraad

Blunders komen veel voor. In Engeland beging men ook een keer een reusachtige fout. In de zeventiende eeuw onthoofdde men een bekende hertog, zonder dat er ooit een staatsieportret van hem was gemaakt. Staatsieportretten zijn heel belangrijk in Engeland.

Anne-Kate

Willem-Alexander en Maxima hebben ook staatsieportretten. Kijk, zo ...

Anne-Kate gaat staan alsof ze poseert. Koenraad knikt haar bemoedigend toe.

Koenraad

Inderdaad. Zo een hooggeplaatst persoon zónder staatsieportret, dat is ondenkbaar.

Het lichaam alsmede het hoofd van de hertog werden dus opgegraven en aan elkaar genaaid.

Anne-Kate slaat een reusachtige blunder tijdens haar groep 8-week in Amsterdam, en natuurlijk *nét* wanneer de knapste jongen van de klas staat toe te kijken.

Dan hoort ze van Koenraad over een klok waarmee ze door de tijd kan reizen. Wat een buitenkansje! Nu kan ze terug naar vanmorgen en die blunder voorkomen!

Maar het loopt anders. Plotseling bevindt ze zich tussen schreeuwende dienstmeiden en ratelende paardenkoetsen. Anne-Kate is in de zeventiende eeuw beland, met een heel speciale opdracht.

Dit boek lees je hardop samen met iemand anders, bijvoorbeeld met je klasgenoot, je vriend, je buurmeisje, je zus of je neef. Leef je in en leef je uit! De teksten mogen klinken zoals jij wilt: gebruik een krakende stem, een grappig accent of slaak een ijselijke schreeuw.

met tekeningen van Heleen Brulot

NUR 283

ISBN 978-90-487-5574-5

9 789048 755745

